

РЕШЕНИЕ

№ 3883

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **10005** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.248 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по молба на адв. М. Ч. като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], в която се твърди, че в Решение № 2327/29.04.2020г., постановено по настоящото дело, съдът е допуснал очевидна фактическа грешка, относно размера на задълженията за корпоративен данък, като на стр.8 от решението, в частта за разноските, които се дължат от жалбоподателя, съобразно уважената и отхвърлена част от жалбата, е посочил като размер на задълженията 8410,10 лв., която сума не е размера на задълженията по ЗКПО, за които е потвърден ревизионния акт (РА). Сочи се в молбата, че на стр.5 от РА задълженията по ЗКПО са посочени в следните размери – за 2014г. данък - 1729,61 лв. и лихва 610,10 лв., за 2015г. – данък 1621,24 лв. и лихва – 463,04 лв.или общия размер на задълженията в частта по ЗКПО, ведно с лихите, е в размер на 4 483,99 лв. Иска се, на основание чл.248 ал.1 от ГПК да се измени решението в частта за разноските, присъдени на другата страна, като същите се намалят от 716,76 лв. до по-нисък размер. Развити са съображения за липса на процесуална активност от страна на представителя на НАП в съдебното производство, както и че с окончателно решение на ВАС по а.д. № 14 384/2019г. чл.8 ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е отменен, при което за ответника НАП възнаграждението за процесуално представителство следва да се определи по реда на чл.24 от Наоредбата за заплащане на правната помощ от 100 до 200 лв. или по реда на чл.25 от същата наредба – в размер от 100 до 300 лв.

На следващо място в молбата се иска и изменение на съдебното решение в частта за присъдените на жалбоподателя разноски, доколкото представените разходооправдателни документи за заплатено адвокатско възнаграждение са за възнаграждение в минимален размер, като в производството не е направено възражение на прокомерност на разноските на жалбоподателя.

Препис от молбата е изпратен за отговор на ответника, който в определения едноседмичен срок не е представил такъв.

Съдът намира молбата за допустима – подадена в срока по чл.248 ал.1 от ГПК, а разгледана по същество - за основателна.

С оспорения РА е извършено увеличение на финансовите резултати по ЗКПО за 2014г. и за 2015г., като е определено допълнително задължение за корпоративен данък в размер на 1729,61 лв. и лихва от 670,10 лв. за 2014г. и 1621,24 и лихва в размер на 463,04 лв. за 2015г. Общият размер на допълнително определеното задължение по ЗКПО за 2014г. и за 2015г., ведно с лихвите възлиза на 4 483,99 лв. Посочената на стр.8 абзац последен от решението сума в размер на 8410,10 лв. не се отнася до допълнително определеното задължение по ЗКПО, а до размера на задължението по ЗДДС, поради което съдът намира че липсва допусната очевидна фактическа грешка.

От друга страна, съдът намира, че с оглед размера на допълнително определеното задължение по ЗКПО, съдът е допуснал очевидна фактическа грешка при определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение за ответника, съобразно отхвърлената част от жалбата, с оглед определянето му по реда на чл.8 ал.1 вр. с чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в относимата разпоредба към момента на постановяване на решението, като вместо посочения размер от 716,76 лв. същият се счита определен в размер на 543,87 лв.

Размера на разноските за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя в постановеното решение е определен, съобразно уважената част от жалбата срещу РА, а именно с оглед допълнителните задължения по ЗДДС, вследствие непризнато право на данъчен кредит в размер на 8 410,10 лв., в която част РА е отменен, като съдът при определянето му е посочил, че отчита направеното възражение за прекомерност. Видно от протокола от съденото заседание, провело се на 04.02.2020г., липсва възражение за прекомерност на разноските, направено от представителя на ответника, поради което съдът намира, че следва да се измени решението в частта на разноските, дължими на жалбоподателя, съобразно уважената част от жалбата, като се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на реално заплатеното адвокатско възнаграждение по представения списък на разноските, а именно в размер на 1119,60 лв., както и държавна такса в размер на 50 лв. или общо разноски за жалбоподателя в размер на 1169,60 лв.

Водим от горното и на основание чл. 175, ал. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК и чл.248 от ГПК Административен съд София-град, III отделение, 66 състав

РЕШИ:

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидна фактическа грешка в Решение № 2327/29.04.2020г., постановено по адм. дело № 10 005 по описа за 2019 г. на АССГ, като в последен абзац на стр.8 от решението вместо „716,76 лв. юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част на жалбата“ се чете „543,87 лв.

юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част на жалбата“, както и в диспозитива на решението, като вместо текста „Осъжда [фирма], ЕИК [ЕГН], представлявано от управителя В. И. да заплати на НАП – Д ОДОП сумата от 716,76 лв. разноски в производството“ се чете „Осъжда [фирма] ЕИК [ЕГН], представлявано от управителя В. И., да заплати на НАП – Д ОДОП сумата от 543,87 лв. разноски в производството“.

ИЗМЕНЯ Решение № 2327/29.04.2020г., постановено по адм. дело № 10 005 по описа за 2019 г. на АССГ в частта за разноските, като ОСЪЖДА НАП да заплати на [фирма] ЕИК [ЕГН], представлявано от управителя В. И. сумата от 1169,60 лв. разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване през ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: